

Ruth Kadari

Home in Art, Art as Home...

Speaking of her current body of work, Ruth Kadari says: "Home is not only a structure, it's a safe haven, a place where you can be without masks." This personal insight is backed and filled with significance in her works; while she 'builds' and designs the painting, she plants various 'home' images. Sometimes, these images stand out clearly, in other works they are insinuated, reminding one of images of children's drawings, where the roof is sketched as a triangle.

The presence of images of home in painting is a common motif in the history of art. The images symbolize stability, comfort and security, just as they can simultaneously symbolize social status or cultural identity. It seems that the symbolic home, appearing as a colorful, formal tempo in Kadari's works, is somewhere between personal expression and abstract or conceptual investigation processes, whether conscious or sub-conscious. Their presence is invoked to teach or express Kadari's personal and cultural identity, as well as her heart's desires.

In this colorful fabric, Kadari creates structure, frames, sharp and precise color changes, and clear colors. These seem like complete, independent structures, each standing on its own, but simultaneously creating one complete synergetic structure, causing the whole to be more than the sum of its parts. The hand, carrying out the plans conceived by the mind, creates a fascinating combination of disciplined design, on the one hand, and liberty and imagination, on the other. And as the clear or implied image of home reminds one of children's drawings, so the work itself is on the border between meticulous design and a free, playful style, alluding to children's drawings.

This style can imply a sense of naiveté or playfulness, as well as a sense of nostalgia or yearning for a simpler era, without worries. Kadari notes that she chooses a form of painting that describes and implies a deep awareness of the inner voice, allowing it room, while still being under control. This is an intriguing process between freedom and borders, with all the implications. And beyond the personal message and its universal importance, Kadari continues her exploration and study of the borders between 'high' and 'low' art.

Kadari uses elements of children's style, such as strong colors, abstract or symbolic forms, powerful paintbrush strokes and clear borders, paintings that imply a collage. This style is often controversial, and is sometimes considered a cultural or trivial appropriation of concrete childhood experiences; still, when it is carried out respectfully, and with sincere intention, as in Kadari's case, the style can serve as a powerful tool in studying complex issues and emotions, and can create a sense of access and containment in art.

Creating art is, for Kadari, a sense of home. The space where she places the physical materials - color, form, material, the chosen images, the spontaneous signs and forms - intended or by accident. All these are a place to be in, just as the canvas is a form of home and property. Kadari combines familiar images, such as home, and her personal point of view. As a painter she expresses herself in her home, and art is her home.

Dr. Nurit Cederbaum

רות קדרי

הבית בציור, הציור הוא הבית.....

על גוף עבודותיה הנוכחי אומרת קדרי "הבית הוא לא רק מבנה, אלא גם מקום בטוח, מקום שאפשר להיות בו בלי מסכות". תובנה אישית זאת מקבלת גיבוי ומשמעות יתר בעבודותיה בהם בעוד היא 'בונה' ומעצבת את הציור, היא שותלת בו דימויי בית. לעתים הדימויים ברורים ובולטים ולעתים מרומזים ומזכירים דימויים מציורי ילדים בהם גג הבית משולש.

הנוכחות של דימויי בית בציור הוא מוטיב נפוץ המופיע בתולדות האמנות. דימוי זה מסמל יציבות, נוחות ובטחון, כמו שגם יכול לייצג בו בזמן מעמד חברתי או זהות תרבותית. נראה שהבית הסמלי המופיע כמקצב צבעוני צורני בעבודותיה נע בין אמירה אישית פרטית ובין תהליכי חקר מופשטים או מושגיים מודעים ושאינם מודעים. אלה באים כדי ללמוד או לבטא זהות תרבותית ואישית כמו גם משאלות לב.

בתוך המארג הצבעוני, קדרי מייצרת מבנה, מסגרות, מעברי צבע חדים ומדויקים, צבעים ברורים, אלה נראים כיחידות שעומדות שלמות בפני עצמן ובו בזמן מייצרות מבנה אחד שלם סינרגטי שבו כאמור השלם גדול מסך חלקיו. היד המבצעת את אשר הראש מתכנן מייצרת שילוב מרתק בין עיצוב ממושם לבין חופש ודמיון. וכשם שדימוי הבית הברור או המרומז מזכיר דימויים מציורי ילדים, כך גם הציור עצמו יושב על קו התפר שבין עיצוב מוקפד ובין סגנון חופשי ושובכי המתכתב עם סגנון הציור הילדי.

סגנון ציורי זה יכול לרמז על תחושת תמימות או שובבות, כמו גם לשרד תחושת נוסטלגיה או כמיהה לזמן פשוט יותר וחסר דאגות.

קדרי מציינת שזו בחירה סגנונית וכשך הרי היא יכולה לשרד רצון ללכוד אנרגיה ופליאת נעורים. האמנית בוחרת בסגנון ציורי שמתאר ומרמז על הקשבה עמוקה לקול הפנימי, האפשרות לתת לו מקום וכל זאת יחד עם שליטה. אנו מזהים כאן תהליך מרתק בין חופש וגבולות על כל המשתמע. בנוסף, מעבר לאמירה האישית שיש בה נגיעה אוניברסלית, עולה גם הדיון והחקר הבודקים גבולות בין אמנות גבוהה לנמוכה.

קדרי משתמשת בטכניקות המאפיינות את הסגנון הילדי, כמו שימוש בצבעים עזים, צורות מופשטות, או סמליות, משיכות מכחול עזות ויצירת גבולות, ציור שיש בו רמזים לקולאז'. סגנון ציור זה שנוי לעתים במחלוקת, יש הרואים בו ניכוס תרבותי או טריוויאלי של חוויות ילדים ממשיות, יחד עם זאת כאשר הוא נעשה בכבוד ומתוך כוונה כפי שהוא בא לידי ביטוי כאן הרי שהוא יכול להיות כלי רב עוצמה לחקר נושאים ורגשות מורכבים, ויכול ליצור תחושה של נגישות והכלה באמנות.

העיסוק בציור מהווה עבור היוצרת בית. המקום שבו היא מניחה את החומרים הפיזיים - צבע, צורה, חומר, דימויים נבחרים, סימנים וצורות ספונטניות - המכוונים ושאינם מכוונים. כל אלה הם מקום להיות בו, בדיוק כשם שמצע הציור גם הוא סוג של בית ונחלה. קדרי משלבת בין דימויים מוכרים וברורים, כמו כאמור בית, או עץ המרמזים על הקשר שלה לחיים בכפר, ובין המקום האיש שלה. היא כציירת אומרת את דברה בביתה שלה, הציור הוא הבית.

ד"ר נורית צדרבוים

